

Motion till riksdagen 2010/11:Fi202

av Jan Ertsborn (FP)

Kreditupplysningar om näringsidkare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ändring av reglerna om näringsidkare i kreditupplysningslagen.

Motivering

Jämlikt 7 § kreditupplysningslagen (1973:1173) får kreditupplysningar om fysiska personer som inte är näringsidkare inte innehålla uppgifter om andra betalningsförsummelse än sådana som slagits fast genom en domstols eller annan myndighets avgörande. Detta innebär motsatsvis att det är tillåtet att lämna upplysningar om näringsidkares betalningsförsummelse redan när en ansökan om betalningsföreläggande eller en stämningsansökan inges till Kronofogdemyndigheten respektive domstolen. I kreditupplysningsverksamheten har praxis sedan många år blivit att sådana upplysningar lämnas.

En näringsidkare kan – liksom den som inte är näringsidkare – ha fullgoda skäl för att inte betala en påstådd skuld. Oftast finns i bakgrunden en tvist om skulden är riktig eller inte, ibland kan det föreligga en kvittningstillstånd motfordran.

En näringsidkare, som hotas med att ansökan om betalningsföreläggande inlämnas till Kronofogdemyndigheten, står då inför valet att antingen betala en oriktig skuld eller få en betalningsanmärkning, som kan få avsevärda konsekvenser för kreditvärdigheten och den fortsatta rörelsedrivande verksamheten. Detta är situationen för många av de näringsidkare, som blir utsatta för fakturaskojeri. Man kan till och med hävda att reglerna i kreditupplysningslagen på detta sätt gynnar fakturaskojerna.

Kreditupplysningar är ett viktigt instrument i en marknadsekonomi, som till stora delar bygger på att krediter lämnas. Emellertid finns det inte tillräckliga och bärande skäl för att utsträcka kreditupplysningarna till att omfatta

Fel! Okänt namn på

sådana skulder som inte blivit fastslagna av domstol eller Kronofogdemyndigheten – detta inte vare sig för fysiska personer utan näringsverksamhet eller fysiska eller juridiska personer som bedriver näringsverksamhet.

Finansutskottet har vid tidigare ställningstagande till dessa frågor uttalat som sin förutsättning att regeringen noga följer utvecklingen på området och vidtar åtgärder om det visar sig att den nuvarande regleringen drabbar enskilda och företag på ett negativt sätt. Särskilt betonades problematiken kring s.k. bluffakturor.

Det är välkänt att problematiken kring bluffakturor inte bara fortsätter utan ökar år från år. I vilken utsträckning som en företagare inför hot om betalningsanmärkning betalar oriktiga fakturabelopp är väl i och för sig inte klarlagt och torde också vara näst intill omöjligt att klarlägga. Det finns emellertid all anledning tro att det förekommer mycket frekvent på grund av att ingen företagare vill riskera att drabbas av de betydande problem som uppstår med en registrerad betalningsanmärkning.

Mot en lagändring har åberopats att det i näringslivet finns ett intresse av att i ett tidigt stadium få upplysningar om företag med betalningsproblem. Detta intresse kan emellertid inte vara tillräckligt för att uppväga nackdelarna med att företagare tvingas betala oriktiga skulder för att skydda sin kreditvärdighet. Dessutom får det anses ovärdigt ett rättssamhälle att medverka till att sprida ut uppgifter om obetalda skulder till dess att betalningsskyldigheten blivit fastställd av domstol eller Kronofogdemyndigheten. Det finns sannerligen inga skäl att i denna fråga göra skillnad på enskilda personer och företag.

Det är hög tid för regeringen att nu åtgärda denna problematik och därmed begränsa kriminellas möjligheter att genom bluffakturor tillskansa sig betalningar för oriktiga fordringar.

Stockholm den 21 oktober 2010

Jan Ertsborn (FP)